

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5XObdo/146/2018
Identifikačné číslo spisu: 3812218522
Dátum vydania rozhodnutia: 16.10.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Andrea Moravčíková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:3812218522.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne POHOTOVOSŤ, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, IČO: 35 807 598, proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné nám. č. 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, vedenej na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 15C/179/2012, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne č. k. 19NcC/595/2012-13 zo dňa 5. novembra 2012, takto

rozhodol:

Konanie o dovolaní žalobkyne z a s t a v u j e .

Žalovaná má voči žalobkyni nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Trenčíne (ďalej aj „krajský súd“) uznesením č. k. 19NcC/595/2012-13 zo dňa 5. novembra 2012 rozhodol, že sudkyňa Okresného súdu Prievidza JUDr. Eva Kiššová je vylúčená z prejednávania a rozhodovania vecí vedenej Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 15C/179/2012. Druhým výrokom rozhodol, že sudcovia Okresného súdu Prievidza JUDr. Klaudia Šišková, JUDr. Ľubica Chmelanová, JUDr. Beáta Gešvantnerová, JUDr. Danka Lauková, JUDr. Váleria Pišová, JUDr. Ľudmila Škvaridlová, JUDr. Katarína Zajacová, JUDr. Róbert Matulák, JUDr. Oľga Balážová, Mgr. Katarína Juračková, JUDr. Jarmila Schromová, JUDr. Róbert Šorl, PhD., JUDr. Pavol Bielik, JUDr. Noema Turanovičová, Mgr. Vojtech Chmelan, JUDr. Míriam Kohútová, PhD. nie sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania vecí vedenej na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 15C/179/2012.

2. Uvedené rozhodnutie krajského súdu napadla žalobkyňa dovolaním, v ktorom žiadala napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie. Dovolanie odôvodnila tým, že vo veci rozhodoval vylúčený sudca, čo zakladá vadu konania v zmysle ust. § 237 písm. g/ zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej aj „Občiansky súdny poriadok“ alebo „OSP“). Poukázala na uznesenia senátu I. ÚS Ústavného súdu Slovenskej republiky vydané v skutkovo a právne podobných veciach, v ktorých Ústavný súd Slovenskej republiky odmietol jej ústavnú sťažnosť pre nedostatok právomoci na jej prerokovanie tvrdiac, že vo veci mal najskôr

rozhodovať dovolací súd.

3. Zo spisu vyplýva, že dovolanie žalobkyne bolo podané 8. novembra 2013. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „CSP“), ktorý v ustanovení § 473 zrušil zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany (§ 470 ods. 2 CSP). Konanie začaté do 30. júna 2016 na vecne, miestne, kauzálne a funkčne príslušnom súde podľa predpisov účinných do 30. júna 2016 dokončí súd, na ktorom sa konanie začalo (§ 470 ods. 4 CSP).

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky najskôr skúmal, či sú dané procesné predpoklady, za splnenia ktorých môže konať o dovolaní žalobkyne.

5. Podľa ust. § 161 ods. 1 CSP, ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“). Podľa odseku 2, ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

6. Jedným z neodstrániteľných nedostatkov procesných podmienok, ktoré spôsobujú, že súd musí konanie zastaviť, je nedostatok funkčnej príslušnosti ktoréhokoľvek súdu na prejednanie určitej veci, ktorá inak patrí do právomoci súdov. Keďže žalobkyňa svoje dovolanie podala ešte dňa 18. februára 2014 a podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 4 CSP platí, že konanie začaté do 30. júna 2016 na funkčne príslušnom súde podľa predpisov účinných do 30. júna 2016 dokončí súd, na ktorom sa konanie začalo, Najvyšší súd Slovenskej republiky svoju funkčnú príslušnosť na konanie o dovolaní žalobkyne skúmal v zmysle príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, teda procesnej úpravy platnej a účinnej v čase začatia dovolacieho konania.

7. Podľa ust. § 236 ods. 1 OSP, dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

8. Podľa § 10a ods. 1, 2 OSP, o dovolaniach proti rozhodnutiam krajských súdov ako odvolacích súdov rozhoduje Najvyšší súd Slovenskej republiky a o dovolaniach proti rozhodnutiam Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako odvolacieho súdu rozhoduje iný senát tohto súdu.

9. Podľa § 16 ods. 1 tretia a štvrtá veta OSP, o tom, či je sudca vylúčený, rozhodne do desiatich dní od predloženia veci nadriadený súd v senáte; touto lehotou nie je viazaný, ak rozhoduje zároveň o odvolaní. O vylúčení sudcov Najvyššieho súdu Slovenskej republiky rozhodne do desiatich dní iný senát tohto súdu.

10. V zmysle citovaného ustanovenia § 236 ods. 1 OSP možno dovolaním napadnúť len právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, teda súdu inštančného, rozhodujúceho v inštančnom postupe o opravnom prostriedku - odvolaní. Pokiaľ dovolanie smeruje proti rozhodnutiu krajského súdu, ktorý nerozhodoval ako inštančný súd, nie sú splnené podmienky konania pred dovolacím súdom. O vylúčení alebo nevylúčení sudcov okresného súdu z prejednávania a rozhodovania určitej veci nerozhoduje krajský súd v inštančnom postupe, ale ako nadriadený súd. Jeho rozhodnutie nie je rozhodnutím odvolacieho súdu. Dovolanie proti nemu je preto vylúčené a Občiansky súdny poriadok ani neupravuje funkčnú príslušnosť Najvyššieho súdu na jeho prejednanie.

11. Vzhľadom k tomu, že funkčná príslušnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na prejednanie dovolania žalobkyne nie je daná, Najvyšší súd Slovenskej republiky konanie o dovolaní žalobkyne proti

uznesení Krajského soudu v Žilíně č. k. 10NcC/80/2013-15 ze dne 13. února 2013 zastavil bez toho, aby přezkoumával věcnou správnost napadnutého rozhodnutí (§ 161 ods. 2 v spojení s § 438 ods. 1 CSP).

12. V souvislosti s rozhodovací praxí senátu I. ÚS Ústavního soudu Slovenské republiky (dále jen „Ústavní soud SR“), kterou žalobkyně odůvodnila přípustnost svého dovolání, Nejvyšší soud Slovenské republiky konstatuje, že předmětné rozhodnutí tohoto senátu nebylo řádně pochopené. Nesprávné obsazení soudu, resp. jednání a rozhodnutí věci vyloučeným soudcem je předmětem soudního přezkoumání na základě opravných prostředků v odvolacím (§ 221 ods. 1 písm. g/ OSP) i v dovolacím konání (§ 237 písm. g/ OSP). Túto případnú vadu konania skúma inštančný súd (teda súd rozhodujúci o odvolaní alebo dovolaní proti meritórnemu rozhodnutiu) z úradnej povinnosti. Súd rozhodujúci o opravnom prostriedku v inštančnom postupe pri posudzovaní, či konanie bolo zaťažené takouto vadou, nie je viazaný rozhodnutím nadriadeného súdu o námietke zaujatosti. Uznesenia Ústavného súdu SR, na ktoré v dovolaní poukazovala žalobkyně, treba preto interpretovať tak, že subsidiárna právomoc Ústavného súdu SR na poskytnutie ochrany ústavnosti v konaní o ústavnej sťažnosti v týchto veciach nebola daná, pretože sťažovateľka má (bude mať) možnosť domáhať sa ochrany svojho základného práva na zákonného, resp. nestranného sudcu v konaní pred všeobecnými súdmi v inštančnom postupe, teda v rámci využitia riadnych opravných prostriedkov (proti rozhodnutiu súdu prvej inštalcie) alebo aj mimoriadnych opravných prostriedkov (proti rozhodnutiu odvolacieho súdu).

13. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania Najvyšší súd Slovenskej republiky neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP; § 453 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP). O výške náhrady trov konania žalovanej rozhodne súd prvej inštalcie (§ 262 ods. 2 CSP).

14. Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uznesení nie je prípustný opravný prostriedok.